

Sygnatura akt III U 16/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 10-04-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 10-04-2014 r. w Koninie

sprawy **J. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o dalszą rentę w zw. z wypadkiem

na skutek odwołania **J. P.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 28-11-2013r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. P. prawo do dalszej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na trwale w związku z wypadkiem przy pracy poczynszy od daty wstrzymania wypłaty świadczenia.

Sygn. akt **III U 16/14**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 listopada 2013 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. Inspektorat w K. odmówił J. P. dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem wskazując w uzasadnieniu, że orzeczeniem z dnia 21 listopada 2013 roku nie stwierdzono stanu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, orzeczenie to zaś stanowi integralną część decyzji w zakresie uzasadnienia faktycznej oceny stanu zdrowia osoby ubezpieczonej.

Odwołanie od tej decyzji złożył J. P. i wniósł o uchylenie orzeczenie oraz ustalenie, że ma prawo do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem, gdyż jego niezdolność do pracy pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

W uzasadnieniu odwołujący podniósł m.in., że bezpośrednią przyczyną jego aktualnego stanu zdrowia jest krwotok do pnia mózgu, który jest skutkiem wypadku przy pracy w dniu 9 marca 2011 roku. Odwołujący podniósł przy tym, że przed dniem tego zdarzenia nie chorował, za wyjątkiem problemów laryngologicznych, które nie miały związku ze zdarzeniem.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wskazując, że na okoliczność ustalenia stanu zdrowia Komisja Lekarska ZUS przeprowadziła badanie odwołującego

i orzeczeniem z dnia 21 listopada 2013 roku nie stwierdzono stanu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

J. P. urodzony w dniu (...). W dniu 9 marca 1992 roku zatrudniony został w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą w B. początkowo na stanowisku pomocnika elektromontera, następnie elektromontera instalacji, linii i urządzeń elektrycznych, a od 1 listopada 2005 roku na stanowisku brygadzysty. Do obowiązków odwołującego należało wykonywanie ciężkich prac powodujących obciążenia psychiczne. W dniu 9 marca 2011 roku J. P. także wykonywał ciężką pracę w wyznaczonym krótkim czasie i obciążoną odpowiedzialnością za jej wykonanie. W czasie wykonywania obowiązków pracowniczych wystąpił nagły gól głowy oraz drętwienie lewej części ciała. Odwołujący przewieziony został na Oddział Neurologiczny z Pododdziałem Udarowym w S. i hospitalizowany był w okresie od dnia 9 marca 2011 roku do dnia 13 kwietnia 2011 roku. Rozpoznano u niego wówczas samoistny krwotok do pnia mózgu z następowym zespołem pniowym pod postacią niedowładu i niedoczulicy lewostronnej, niedowładu nerwów VI, VII, IX, X i XII po stronie prawej, zaburzeń połykania, dyzartii oraz niezborności w kończynach po stronie prawej u chorego z nadciśnieniem tętniczym.

Protokołem nr (...) stwierdzono, że zdarzenie powyższe jest wypadkiem przy pracy.

W dniu 10 sierpnia 2011 roku J. P. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2011 Zakład Ubezpieczeń Społecznych mając na względzie orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 30 listopada 2011 roku, w którym ustalono, że J. P. jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 30 września 2013 roku, a niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy, przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 8 września 2011 roku, tj. od dnia zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego do dnia 30 września 2013 roku.

W dniu 16 sierpnia 2013 roku J. P. wystąpił o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 10 października 2013 roku ustalono, że odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy oraz trwale niezdolny do samodzielnej egzystencji.

Komisja Lekarska ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania odwołującego oraz dokonaniu analizy dokumentacji medycznej orzeczeniem z dnia 21 listopada 2013 roku ustaliła, że odwołujący jest nadal całkowicie niezdolny do pracy, ale niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem.

Z uwagi na powyższe organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 28 listopada 2013 roku odmówił odwołującemu dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza neurologa uwzględniając schorzenia, na które powołuje się odwołujący.

W oparciu o tę opinię Sąd ustalił, że odwołujący jest po przebytych krwotoku do pnia mózgu z następowym zespołem pniowym, w skład zespołu pniowego wchodzi: niedowład połowiczny lewostronny z zaburzeniami czucia lewej połowy ciała, niedowład nerwów VI, VII, IX, X i XII po stronie prawnej z następstwami klinicznymi w postaci asymetrii unerwienia twarzy, gałki ocznej, dwojenia obrazów, zaburzeń połykania, podrażnienia podniebienia miękkiego i zaburzeń aparatu wymowy.

Schorzenia te czynią odwołującego całkowicie i trwale niezdolnego do jakiegokolwiek pracy oraz czynią go niezdolnym do samodzielnej egzystencji. Istnieje związek przyczynowy pomiędzy okolicznościami zdarzenia z dnia 9 marca 2011 roku, a następstwami krwotoku domózgowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych ZUS oraz na podstawie opinii sporządzonej przez biegłego specjalistę neurologa.

W ocenie Sądu sporządzona w przedmiotowej sprawie opinia jest jasna, spójna oraz wyczerpująca. Biegły wydał ją po zapoznaniu się

z dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu bezpośredniego badania odwołującego, a stanowisko zawarte w opinii w sposób bardzo obszerny, należyty, a także stanowczy uzasadnili, podpierając się w tym względzie dokumentacją medyczną, a także doświadczeniem i wiedzą medyczną.

Z uwagi na powyższe brak jest, w ocenie Sądu, podstaw do kwestionowania tych opinii, tym bardziej, że pozwany organ rentowy zastrzeżeń takich nie wniósł.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., Nr 167, poz. 1322 j.t.) za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Jednym ze świadczeń, które przewiduje przytoczona ustawa jest renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy (art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy).

W zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy w oparciu o art. 17 ust. 1 przy ustaleniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jej wysokości oraz wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Prawo do renty przysługuje jednak niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową (art. 17 ust. 2).

Zgodnie z treścią art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zostało zdefiniowane w art. 12 ustawy, który określa, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Natomiast całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sporną w przedmiotowej sprawie była kwestia, czy J. P. jest nadal osobą całkowicie niezdolną do pracy, a niezdolność ta jest spowodowana wypadkiem przy pracy.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności opinia specjalisty neurologa pozwoliły Sądowi ustalić, że odwołujący jest osobą całkowicie niezdolną do pracy oraz samodzielnej egzystencji, a niezdolność ta ma charakter trwały i pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy przebyłym w dniu 9 marca 2011 roku.

W świetle tych ustaleń oraz powołanych przepisów stwierdzić należy, że odwołujący spełnia przesłanki niezbędne do nabycia dalszego prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał J. P. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na trwałe w związku z wypadkiem przy pracy, począwszy od daty wstrzymania wypłaty świadczenia.

SSO Anna Walczak – Sarnowska